

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی – ایران
۰۵ می ۲۰۱۷

گزارشی از مبارزه و اعتراضات کارگری در سال ۱۳۹۵

مقدمه: آنچه که در زیر می خوانید سومین گزارش سالیانه ما از مبارزه و اعتراضات کارگری در ایران است. پیش از این، گزارش های مربوط به سال های ۹۳ و ۹۴ را منتشر کردیم که مورد استقبال فعالین و تشکلات کارگری و علاقه مندان به مسایل کارگری قرار گرفت. این گزارش نیز مانند گزارش های پیشین، بطور موجز بوده و مبتنی است بر اخبار، اطلاعات و گزارش هایی که در طول سال منتشر شده است و یا به دست ما رسیده است. بنابراین با در نظر گرفتن سانسور خبری و تلاش رژیم جمهوری اسلامی برای سرپوش گذاشتن بر واقعیت ها (۱) گزارش امسال نیز بدون تردید، گزارشی کامل و در بر گیرنده همه جنبه ها و تمام مبارزات کارگری در طول سال گذشته نیست؛ بلکه کوششی است برای پرتو انداختن و بازنمایی خطوط کلی آنچه که در سال پیش در عرصه کار و مبارزه کارگری به وقوع پیوست و خبرش انتشار یافت. به بیان دیگر، این گزارش کوششی است برای ارائه تصویر کلی از مبارزات و اعتراضات کارگری، علت های آن و خواسته هایی که کارگران برای تحقق آنها به اشکال و شیوه های مختلف مبارزه کردند. سعی کرده ایم که از پرداختن به جزئیات و نیز تحلیل مسایل تا آنجا که که ممکن بوده پرهیز کنیم و اساسا به آمارها و ارقام ها استناد نماییم.

می دانیم که استفاده از ارقام و آمار در توضیح مبارزه و حرکت های اعتراضی کارگری آنهم در شرایطی که کارگران با رژیمی استبدادی و به شدت سرکوب گر مواجه هستند و در هر گام خود در این مسیر، با چماق سرکوب، شلاق، زندان و تهدید روبرو می شوند، این محدودیت را دارد که واقعیتی زنده در قالب خشک و بی روح بیان می شود؛ قالبی که در آن، درد و رنج، شور، خشم، شجاعت، احساس همبستگی و هم سرنوشتی و یاس های ناشی از شکست و شادی ها و احساس غرور در هنگام پیروزی - که بخش جدایی ناپذیر مبارزات کارگری است - ، بازتاب نمی یابند. با این وجود، گزینش روش آماری و استناد به ارقام این برتری را دارد که امکان می دهد تا موضوع را به فشرده ترین شکل بیان نمود و تصویر کلی از واقعیت را در برابر خواننده قرار داد.

هدف ما از این گزارش نیز همچون گذشته، تنها بازگو کردن آنچه که در سال پیش در عرصه کارگری روی داده نیست، بلکه ادای سهم در باز نمایی موقعیت و مبارزات کارگری در ایران است. با این امید که کمک کوچکی

باشد به همه تشکلات و فعالین کارگری و کارگران مبارزی که برای تغییر شرایط موجود و راه تحقق خواسته های کارگران تلاش و مبارزه می کنند.

گسترش و شدت یابی اعتراضات کارگری در سال ۱۳۹۵

تعداد اعتراضات کارگری در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۹۴ و همچنین نسبت به سال ۹۳ بطور چشم گیری افزایش یافت. در طول این سال، کارگران در ۶۵۳ مرکز تولیدی و خدماتی به اشکال مختلف برای کسب مطالبات خود دست به اعتراض زدند. این رقم نسبت به سال ۹۴ که شاهد اعتراض کارگران در ۵۱۵ واحد بودیم نشان دهنده افزایش حدود ۲۷ درصدی اعتراضات کارگری است.

با توجه به این که در بعضی از مراکز تولیدی و خدماتی کارگران بیش از یک بار بطور دستجمعی دست به اعتراض زدند، بنابراین تعداد اعتراضات کارگری بیش از تعداد مراکزی است که در بالا به آن اشاره شد. در مجموع طی سال گذشته ۱۲۶۴ مورد اعتراض های کارگری یعنی بطور متوسط هر روز بیش از ۳ اعتراض کارگری به وقوع پیوست. اعتراض ها در طول سال، روندی صعودی داشت و در سه ماه پایانی بطور چشم گیری افزایش یافت:

- سه ماهه اول سال (بهار) ۲۶۸ مورد: (فرردین؛ ۶۲ مورد، اردیبهشت؛ ۱۰۰ مورد و خرداد؛ ۱۰۶ مورد)

- سه ماهه دوم سال (تابستان): ۲۹۴ مورد: تیر؛ ۸۲؛ مرداد؛ ۱۰۸ و شهریور؛ ۱۰۴)

- سه ماهه سوم سال (پائیز): ۲۹۹ مورد (مهر؛ ۱۰۱؛ آبان؛ ۱۰۳ و آذر؛ ۹۵)

- سه ماهه سوم سال (زمستان): ۴۰۳ مورد: (دی؛ ۱۳؛ بهمن؛ ۱۲۳؛ و اسفند؛ ۱۴۶)

افزون بر افزایش تعداد حرکت های اعتراضی کارگری، این اعتراضات نسبت به سال ۹۴ با در نظر گرفتن شیوه هایی که کارگران برای رسیدن به خواسته های خود به کار بستند نشان دهنده شدت یابی باز هم بیشتر اعتراضات بود. به این گونه که کارگران در موارد زیادی، راه ورود و خروج به محل کار را مسدود کردند، با تجمع در خیابان و جاده، مانع تردد وسایل نقلیه شدند و یا محل کار را به اشغال خود در آوردند که در پاره ای موارد با تنش و درگیری فیزیکی همراه بود. بطور کلی در سال گذشته ۳۲ مورد از این گونه اعتراضات به وقوع پیوست که در مقایسه با سال ۹۴ که ۱۳ مورد بود افزایش ۱۴۶ درصدی را نشان می دهد.

علاوه بر این، پیوستن خانواده ها به اعتراضات کارگران و همچنین گسترش مبارزه به سطح شهر و تلاش کارگران برای جلب توجه مردم و کسب حمایت آنان که پدیده جدیدی در جنبش کارگری طی سالهای اخیر است، در سال گذشته رشد چشم گیری داشت. بطوری که در این سال در ۱۹ مرکز تولیدی و خدماتی، در پی اعتراض های کارگری، خانواده ها به کارگران معترض پیوستند. این رقم نسبت به سال ۹۴ که ۱۳ مورد بود حاکی از افزایش ۴۶ درصدی است. و به همین گونه کارگران معترض ۱۸ مرکز تولیدی، در مراکز شهری دست به تجمع زدند و یا راه پیمایی کردند که نسبت به ۵ مورد در سال ۹۴ نشان دهنده افزایش ۲۶۰ درصدی است. در دو مورد از این گونه اعتراضات، در بافق و پارس جنوبی، کسبه محل بطور مشخص به عدم پرداخت دستمزد کارگران اعتراض کردند، از جمله به این دلیل که عدم پرداخت دستمزد کارگرانی که مشتریان آنها هستند بطور مستقیم بر کسب و کار صاحبان مغازه ها تاثیر گذاشته و باعث کاهش در آمد آنها خواهد شد.

اشکال اعتراضات کارگری

- ۱- اعتصاب و تجمع: همانند سال ۹۴ رایج ترین شکل اعتراض ها ی کارگری، اعتصاب و برپایی تجمع بود. بطوری که نزدیک به ۹۰ درصد اعتراض ها به این شکل بروز یافت و نسبت به سال ۹۴ رشد ۴ درصدی داشت. نکته بسیار مهم در این رابطه این است که حدود ۱۰ درصد از اعتصاب ها و تجمع ها با مسدود کردن راه ورود و خروج به محل کار، بستن راه تردد وسایل نقلیه، واشغال محل کار که با تنش و درگیری فیزیکی همراه بود.
- ۲- نوشتن نامه، تهیه طومار و استفاده از رسانه ها: حدود ۱۰ درصد از اعتراض های کارگری به این شیوه انجام گرفت که نسبت به سال ۹۴ دو برابر رشد داشته است.
- ۳- تحریم غذای محل کار: در حدود ۱ درصد اعتراض ها را شامل می شد و در سطح سال ۹۴ باقی ماند.

علل اعتراضات

- ۱- اعتراض به عدم پرداخت بموقع دستمزدها و مزایا (حق بیمه، حق سنوات، حق عائله مندی، حق مسکن، عیدی، پاداش، حق اضافه کاری، حق ایاب وذهاب و غیره):
کارگران در ۶۰۴ مرکز تولیدی و خدماتی با معضل پرداخت نشدن دستمزد و مزایا روبرو بودند که نسبت به ۵۱۳ مورد در سال ۹۴ افزایش ۱۷/۷ درصدی را نشان می دهد. در همین ارتباط، کارگران در ۳۵۶ مرکز تولیدی و خدماتی دست به اعتراض زدند که نسبت به ۲۵۹ مورد در سال ۹۴ رشد ۳۷/۴ درصدی را نشان می دهد.
- ۲- اعتراض به قراردادهای موقت، نداشتن امنیت شغلی، عدم تبدیل وضعیت و تبعیض در پرداخت حقوق و عدم همسان سازی حقوق:
کارگران در ۱۰۲ مرکز به همین دلیل دست به اعتراض زدند که نسبت به ۵۹ مرکز در سال ۹۴ نشان دهنده رشد ۷۲/۸ درصدی است.
- ۳- اعتراض به اخراج از کار در واحدهای دایر:
کارگران در ۲۲۷ مرکز با این مشکل روبرو بودند که در مقایسه با ۱۵۰ مرکز در سال ۹۴ رشد حدود ۵۱ درصدی را نشان می دهد. در همین رابطه شاهد اعتراضات کارگران در ۵۲ مرکز بودیم که نسبت به ۴۷ مورد در سال ۹۴ افزایش ۱۰/۶ درصدی را نشان می دهد.
- ۴- اعتراض به تعطیلی مرکز و بیکار شدن، و تقاضای بازگشت بکار:
در سال گذشته در ۱۶۴ مرکز، کارگران با این مشکل مواجه شدند که در مقایسه با سال ۹۴ که ۱۷۳ مورد بود نشان از کاهش ۵/۲ درصدی دارد.
اما در همین رابطه کارگران در ۴۲ مرکز دست به اعتراض زدند که به نسبت به ۳۶ مورد در سال ۹۴ نشان از افزایش ۱۶/۶ درصدی داشت.
- ۵- اعتراض به سطح پایین دستمزد و خواست افزایش دستمزدها:
در ۳۸ مرکز، کارگران نسبت به سطح پایین دستمزد و برای افزایش دستمزدها دست به اعتراض زدند که در مقایسه با ۲۸ مورد در سال ۹۴ نشان دهنده رشد ۳۵/۷ درصدی است.
- ۶- اعتراض به خصوصی سازی ها
کارگران در ۱۷ مرکز نسبت به خصوصی سازی ها اعتراض کردند که در مقایسه با سال پیش از آن که ۱۳ مورد بود، افزایش ۳۰/۷ درصدی را نشان می دهد.

- 7- اعتراض به تشکل های به اصطلاح کارگری و وابسته به دولت در سه مورد که به نسبت شش مورد سال ماقبل، کاهش ۵۰ درصدی را نشان می دهد.
- ۸ - اعتراض به شرایط کاری؛ که شامل ۲۰ مرکز می شد.
- ۹ - اعتراض در پیوند با مسئله مسکن : در ۲۷ مرکز تولیدی و خدماتی شاهد اعتراض کارگران در ارتباط با این مسئله بودیم.
- ۱۰ - حمایت از همکاران معترض بازداشتی و اخراجی؛ ۷ مورد،
- ۱۱ - اعتراضات متفرقه؛ ۱۳ مورد.

دسته ای دیگر از اعتراضات و اقدامات کارگری

الف: اعتراض به لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد - روحانی

در سال ۹۵ دولت روحانی لایحه اصلاح قانون کار را که توسط دولت احمدی نژاد تهیه و تدوین شده بود، مجدداً برای تصویب به مجلس شورای اسلامی رژیم فرستاد. این لایحه که هدف اش ایجاد تغییراتی در قانون کار به زیان بازهم بیشتر کارگران است، از سوی فعالین، تشکلات مستقل کارگری و بخشی از کارگران مورد اعتراض قرار گرفت. در نتیجه این اعتراضات، کمیسیون اجتماعی مجلس، آن را بطور جدی در دستور بحث نگذاشت و لایحه فوق را تصویب نکرد و تصمیم گیری در این مورد را به نشست عمومی مجلس واگذار کرد. با این حال دولت هنوز این لایحه را باز پس نگرفته و موضوع عملاً مسکوت مانده است. در زیر چند مورد از اعتراضات به این لایحه را بر می شمیریم:

- تجمع اعتراضی در برابر مجلس در ۲۷ مهر؛ این تجمع توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران فرا خوان داده شده بود.

- تجمع در مقابل مجلس در ۲۵ آبان، در این تجمع، که سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آن را فراخوانده بود، نهادها و فعالین کارگری مستقل و جمعی از کارگران، بازنشستگان، معلمان و دانشجویان شرکت کردند. این تجمع نمونه موفقی از نتیجه هماهنگی و همکاری میان تشکل ها، نهادهای مستقل کارگری و فعالین اجتماعی دیگر بود. (۲)

- طومار اعتراضی بیش از ۲۰۰۰ کارگر معدن چادرملو نسبت به لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد - روحانی.

- طومار اعتراضی کارگران بیمارستان صدر (به آفرین) نسبت به لایحه اصلاح قانون کار.

- اعتراض جمعی از کارگران صنایع خودروسازی نسبت به لایحه اصلاح قانون کار

- اعتراض جمعی از کارگران بیکار شده فولاد زاگرس با شعار لایحه اصلاح قانون کار برگردانده شود/ کارگران حال و روز خوشی ندارند

- طومار اعتراضی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نسبت به تغییر قانون کار.

ب: اعتراض در رابطه با تعیین حداقل دستمزد سال ۱۳۹۶

شورای عالی کار در پایان ماه اسفند با افزایش ۱۴ درصدی، میزان حداقل دستمزد برای سال ۱۳۹۶ را ۹۳۰ هزار تومان تعیین کرد. این رقم بنا بر آمارهای رسمی چند برابر پایین تراز سبد معیشتی یک خانواده متوسط شهری است. در دو مورد نسبت به حداقل دستمزد تعیین شده توسط شورای عالی کار اعتراض شد: -تجمع سوم اسفندماه مقابل مجلس به دعوت اتحادیه آزاد کارگران ایران در اعتراض به حداقل دستمزد تعیین شده،

- کارگران شرکت واحد با امضای طوماری اعلام کردند در برابر تعیین دستمزد ناعادلانه سکوت نخواهند کرد.

ج تلاش برای برگزاری مراسم اول ماه مه، روز جهانی کارگر در سال ۱۳۹۵:

- ممانعت پلیس امنیت از حضور فعالین مستقل کارگری در مراسم فرمایشی خانه کارگر در تهران،
- جلوگیری از تجمع فعالین کارگری در شهر سنندج مقابل خانه کارگر و بازداشت تعدادی از فعالین کارگری،
- برگزاری گل گشت خانوادگی کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر در کرج،
- برگزاری مراسم روز جهانی کارگر توسط سندیکای خبازان سقز،
- نور افشانی آسمان سنندج در استقبال از اول ماه مه و برگزاری مراسم خیابانی در سنندج به مناسبت روز جهانی کارگر و نیز گزاری مراسم علنی به مناسبت این روز در محل سندیکای کارگران خباز سنندج،
- نور افشانی آسمان شهر سقز و بازداشت تعدادی از فعالین کارگری سقز توسط نیروهای سرکوب رژیم،
- اعتراض کارگران کارخانه چیت‌سازی بهشهر در جریان برگزاری مراسم فرمایشی روز کارگر،
- برگزاری مراسم اول ماه مه در میدان اصلی شهر مریوان با شعار گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگر.

اعتراضات معلمان

در سال ۱۳۹۵ معلمان پیش دبستانی، آموزشیاران نهضت سوادآموزی و معلمان حق التدریسی بارها در اعتراض به بلاتکلیفی وضعیت استخدامی خود و با خواست تبدیل وضعیت، در تهران و شهرستان ها تجمع کردند. بطور مشخص این گروه از معلمان، ۲۱ بار در تهران مقابل مجلس اجتماع کردند و در ۱۲ بار در مراکز استان و در مقابل اداره آموزش و پرورش و استان داری ها تجمع اعتراضی بر پا کردند.

افزون براین، در سال گذشته تعدادی از معلمان مدارس دولتی و غیرانتفاعی ۵ بار در اعتراض به عدم پرداخت حقوق، سطح پایین دستمزد، عدم همسان سازی حقوق ونداشتن بیمه، دست به اعتصاب زدند و در مقابل مجلس، استانداری ها و اداره آموزش و پرورش در شهرستان ها تجمع کردند.

همچنین در یک مورد عده ای از فرهنگیان نسبت به وضعیت صندوق ذخیره فرهنگیان در مقابل مرکز این صندوق تجمع اعتراضی برپا کردند. در یک مورد نیز عده ای از فرهنگیان در استان های گیلان و زنجان با خواست رسیدگی و حل مسئله مسکن دست به تجمع اعتراضی زدند.

با این حال، سطح اعتراضات سراسری معلمان نسبت به سال ۹۴ کاهش داشت که یکی از علل آن روند طولانی و پرتنش برگزاری انتخابات کانون های صنفی معلمان و راه یابی عده ای از طرفداران دولت روحانی در هیئت مدیره تعدادی از این کانون ها بود. اما با گذشت زمان، با توجه به نارضایتی شدید و سراسری معلمان از وضعیت موجود، گروهی از فعالین معلمان در پایان این سال بطور مستقل و ورای ساختار کانون های صنفی، کارزاری را با خواست اختصاص بودجه متناسب برای آموزش و پرورش به منظور بهبود کیفیت آموزش و افزایش حقوق معلمان برپا کردند. این کارزار که در اواخر بهمن ماه سازماندهی شده بود، به تجمع اعتراضی ۱۹ اسفند ماه معلمان در مقابل مجلس و در مقابل اداره آموزش و پرورش در شهرستان ها منتهی شد. با این تجمع، معلمان سال گذشته را در حالی به پایان بردند که اگر چه به هیچک از خواسته های اصلی خود دست نیافتند اما نشان دادند که همچنان بر خواسته های خود پافشاری می کنند و توانایی برپایی تجمع سراسری را دارند.

اعتراض پرستاران و کارکنان بیمارستان ها

علیرغم گسترش نارضایتی در بین پرستاران نسبت به سطح درآمد و شرایط کاری، روند رو به افول اعتراضات سراسری پرستاران که از سال ۱۳۹۴ شروع شده بود در سال ۱۳۹۵ نیز ادامه یافت.

ریشه ها و دلایل این افول را باید عمدتاً در سازمان نظام پرستاری و هیئت مدیره های این سازمان جستجو کرد که اصلاح طلبان حکومتی در آن اکثریت دارند. در طول سال گذشته سازمان نظام پرستاری با آگاهی از نارضایتی گسترده پرستاران به وضع موجود و با هدف به بیراهه کشاندن اعتراضات، با تمام توان، مسیر اعتراضات را به سمت مذاکره با وزارت بهداشت و مجلس هدایت کرد. این سیاست ها هیچ دست آوردی برای پرستاران در راه رسیدن به خواست هایی که سالهای سال بر روی هم انباشته شده، به دنبال نداشت. تنها نتیجه اش شاید این بود که ماهیت سازمان نظام پرستاری و سیاست های حاکم بر این سازمان را آشکارتر کرد. با آشکارتر شدن بی ثمری سیاست های حاکم بر سازمان نظام پرستاری، در سه ماهه آخر سال، تحرکاتی از پایین توسط پرستاران برای سازماندهی تجمع اعتراضی گسترده و سراسری مانند تجمع های سال ۱۳۹۳ آغاز شد. اما گویا تجمع مورد نظر به دلیل همزمانی آن با حادثه ساختمان پلاسکو برپا نشد.

به هر رو، گرچه پرستاران نتوانستند در سال گذشته تجمع سراسری برپا کنند اما توانستند در تهران و شهرستان ها در ۲۶ مورد دست به اعتصاب و تجمع اعتراضی بزنند. عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات دیگر، سطح پایین دستمزد و خواست افزایش آن، نداشتن بیمه، سختی شرایط کار و اخراج از کار از دلایل اصلی اعتصاب ها و تجمع های اعتراضی آنان بود.

اعتراضات بازنشستگان:

اعتراضات بازنشستگان با خواست همسان سازی حقوق، افزایش مستمری ها و پرداخت بموقع مطالباتشان، بطور چشم گیری در سال گذشته افزایش یافت. در طول سال دهها تجمع اعتراضی از طرف گروه های مختلف بازنشستگان از جمله بازنشستگان صنعت فولاد کشور، سازمان تامین اجتماعی، بازنشستگان پیش از موعد سراسر کشور، بازنشستگان فرهنگی، بازنشستگان لشکری برپا شد. در زیر بخشی از این اعتراضات را به ترتیب زمانی بر می شمیریم:

- ۲۹ و ۳۰ فروردین: تجمع هزاران بازنشسته صنعت فولاد کشور در مقابل مجلس،
- ۳۰ فروردین: تجمع معلمان بازنشسته مقابل مجلس،
- ۱۳ اردیبهشت: تجمع بازنشستگان ذوب آهن اصفهان مقابل وزارت کار در اعتراض به عدم پرداخت به موقع حقوق و برای بازگشت به نظام بیمه ای گذشته!
- ۱۹ خرداد: تجمع بازنشستگان وزارت آموزش و پرورش مقابل دیوان عدالت اداری با خواست همسان سازی حقوق،
- ۲۳ خرداد: تجمع جمعی از بازنشستگان نیروهای مسلح مقابل مجلس در اعتراض به سطح پایین حقوق و مابه التفاوت حقوق بازنشستگی قبل از سال ۸۶ و بعد از آن،
- ۲۲ تیر: تجمع معلمان بازنشسته مقابل مجلس برای همسان سازی دریافتی ها و افزایش مستمری ها،
- ۲۷ تیر: تجمع بازنشستگان صنعت فولاد در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان و برای همسان سازی حقوق و برقراری بیمه درمانی، عمر و حوادث، در مقابل مجلس،
- ۱۸ مرداد: تجمع بازنشستگان فرهنگی مقابل وزارت کار برای افزایش و همسان سازی مستمری،

- ۱۴- شهریور: تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته پیش از موعد سراسر کشور، مقابل وزارت کار،
- ۶- مهرماه: تجمع سراسری بازنشستگان فرهنگی،
- ۹- آبان: تجمع صدها نفر از بازنشستگان فولاد سراسر کشور مقابل وزارت کار برای همسان سازی و پرداخت به موقع مستمری،
- ۲۵- آبان: تجمع بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی مقابل مجلس،
- ۱۴- آذر: تجمع سراسری فرهنگیان بازنشسته،
- ۲۱- آذر: تجمع اعتراضی بازنشستگان صنعت فولاد و ذوب آهن در مقابل مجلس،
- ۴- دی: تجمع اعتراضی بازنشستگان پیش از موعد تامین اجتماعی سراسر کشور در مقابل مجلس،
- ۷- دی: تجمع اعتراضی صدها بازنشسته صنعت فولاد سراسر کشور مقابل مجلس،
- ۲۸- دی: تجمع اعتراضی بازنشستگان فرهنگی مقابل سازمان برنامه و بودجه،
- ۲۲- دی: تجمع دوباره کارگران بازنشسته صنعت فولاد سراسر کشور مقابل ساختمان مجلس،
- ۲۵- دی: تجمع اعتراضی بازنشستگان پیش از موعد در اعتراض به عدم اصلاح حقوق و مزایا در مقابل مجلس،
- ۳- بهمن: تجمع اعتراضی بازنشستگان پیش از موعد برای چندمین بار در مقابل مجلس،
- ۳- اسفندماه: تجمع سراسری بازنشستگان فرهنگی،
- ۱۰- اسفندماه: تجمع بازنشستگان سراسر کشور مقابل مجلس،
- ۲۲- اسفندماه: تجمع بازنشستگان سراسر کشور مقابل نهاد ریاست جمهوری،
- ۲۳- اسفند ماه: تجمعات اعتراضی صدها بازنشسته صنعت فولاد سراسر کشور مقابل ساختمان دفتر مرکزی صندوق فولاد تهران و سازمان برنامه بودجه،

اعتراضات بیکاران

- در سال ۱۳۹۵ هر چند شاهد اعتراضات گسترده متقاضیان کار نبودیم اما این اعتراضات نسبت به سال گذشته افزایش قابل ملاحظه ای را از نظر تعداد نشان می دهد. از جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:
- ۱۲- اردیبهشت: تجمع جوانان جویای کار، مقابل پالایشگاه آبادان با خواست اشتغال،
- ۱۳- اردیبهشت: نیروی انتظامی تجمع متقاضیان کار در مقابل شرکت کشت و صنعت هفت تپه را برهم زد،
- ۱۹- اردیبهشت: تجمع چند روزه جوانان جویای کار شهرستان جاجرم مقابل کارخانه آلومینا برای اشتغال،
- ۲۲- تیر: تجمع اعتراضی جوانان بیکار مقابل فرمانداری ماهشهر،
- ۲۴- مرداد: اعتراض کارگران و جوانان متقاضی کار به وضعیت خود، همزمان با سفر روحانی به استان کهگیلویه و بویراحمد،
- ۳- مهر: تجمع اعتراضی پذیرفته شدگان آزمون های استخدامی سال ۹۱ مقابل استانداری خوزستان، - ۷ مهر: تجمع اعتراضی متقاضیان آزمون استخدامی نیروگاه لوشان همراه با خانواده ها نسبت به نتیجه آزمون در مقابل این نیروگاه،
- ۸- مهر: تجمع اعتراضی متقاضیان کار همزمان با سفر وزیر کار به بجنورد در مقابل کارخانه پتروشیمی خراسان،
- ۱۳- مهر: تجمع اعتراضی قبول شدگان آزمون استخدامی دستگاه های اجرایی سال ۹۱ در مقابل استانداری اهواز،
- ۷- آذر: تجمع متقاضیان کار شهر دراهک برای کار در شرکت ملی حفاری مقابل شهرداری،

- ۱۸- آذر: تجمع زنان روستای قره خان بندی مقابل پتروشیمی خراسان و مسدود کردن ورودی کارخانه با خواست ایجاد کار برای جوانان بیکار،
- ۲۴- آذر تجمع اعتراضی نمایندگان ۲۵۰ نفر از پذیرفته شدگان آزمون مجتمع فولاد آذربایجان، در مقابل مجتمع نسبت به ادامه بلاتکلیفی استخدامی،
- ۲۸- آذر: اعتراض شرکت کنندگان آزمون استخدامی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد
- ۱۳- دی: تجمع پذیرفته شدگان آزمون استخدامی شرکت زغال سنگ کرمان در اعتراض به بلاتکلیفی ۵ ساله مقابل استانداری کرمان!
- ۲۸- دی: تجمع اعتراضی جوانان جویای کار نسبت به وضعیت مبهم نحوه اشتغال در پالایشگاه آبادان،
- ۲۳- اسفند: تجمع کولمبران سیستانی مقابل فرمانداری زهک؛ مسدود شدن معبر مرزی «شاهگل» که باعث بیکاری ۳۰۰۰ نفر شده بود،
- تجمعات متعدد فارغ التحصیلان دانشگاه صنعت نفت در اعتراض به عدم استخدام.

اعتراضات دستفروشان

- طی سال گذشته باز هم دست فروشان در بسیاری از شهرها مورد هجوم و حمله مکرر مأموران شهرداری و نیروهای انتظامی قرار گرفتند. دست فروشان اما قربانی خاموش این هجوم بیرحمانه و در بسیاری موارد وحشیانه نبودند، بلکه در دفاع از حق زندگی و کار، به این سرکوب ها و بیرحمی ها واکنش نشان دادند و دست به اعتراض زدند و در مواردی از سوی مردم مورد حمایت قرار گرفتند. نمونه هایی از اعتراض دست فروشان و حمله و ضرب و شتم آنان توسط نیروهای سرکوب را بر می شمیریم:
- تجمعات اعتراضی چندین باره و گاه شبانه روزی و خانوادگی دستفروشان اهواز،
- ۷- مهر: تجمع اعتراضی دستفروشان در مقابل شهرداری مرکزی شهر سنندج،
- ۲۸- تیر: زخمی شدن و وخامت حال یک کارگرساختمانی در حمایت از زنان دستفروش بدنبال حمله مأمور سد معبر شهرداری به آنان در قائمشهر،
- ۶- مرداد: اعتراض اهالی چابهار به مأموران شهرداری و انتظامی و جلوگیری از جمع آوری بساط دست فروشان توسط این نیروها ،
- ۲۴- مهر: یورش مأموران شهرداری آبادان به دستفروشان خیابان ته لنجیهای،
- ۲۸- آبان: درگیری مأمور شهرداری با زن دستفروش در فومن،
- ۳۰- آبان: ضرب و شتم یک دستفروش ارومیه ای به دست مأموران سد معبر شهرداری در حضور پلیس،
- ۱۷- آذر: ضربات شوکر بر تن دستفروش اهوازی،
- ۹- اسفند: حمله مأموران شهرداری و یگان های ویژه نیروی انتظامی به دستفروشان پیاده روی علی همدان،
- ۱۷- اسفند: یورش مأموران شهرداری تهران و نیروهای انتظامی به دستفروشان حوالی چهارراه ولی عصر و زخمی شدن چند نفر،
- ۱۸- اسفند: تجمعات خانواده گی دستفروشان همدان مقابل فرمانداری و شهرداری،

۲۱ اسفند: نیروهای انتظامی و ماموران شهرداری تهران برای مقابله با دستفروشان بار دیگر در چهار راه ولی عصر تهران مستقر شدند.

بدتر شدن قراردادهای کار و پرداخت حقوق کمتر از حداقل حقوق رسمی

در سال گذشته نه تنها شاهد بهبودی در این رابطه نبودیم بلکه شاهد افزایش قراردادهای سفید امضا و همچنین گرفتن چک و سفته تضمینی از کارگران هم بودیم.

همچنین قراردادها طی سال گذشته شکننده تر شد. تعداد قراردادهای یک ماهه یا ۲۹ روزه افزایش یافت و بدتر از آن بخش زیادی از کارگران از سر ناچاری، بدون قرارداد و حتی با قرارداد شفاهی به کار مشغول شدند. دامنه کار بدون قرارداد و بدون بیمه به کارخانه های بالنسبه بزرگ هم کشیده شد و گزارشاتی از کار کردن بدون قرارداد کارگران در این دسته از کارخانه ها موجود است.

حادثه ساختمان پلاسکو دامنه اشتغال کارگران بدون بیمه و یا بیمه خویش فرمایی را کاملاً آشکار ساخت: تنها یک چهارم کارگران شاغل ساختمان پلاسکو تحت پوشش بیمه تامین اجتماعی قرارداد داشتند و سه چهارم آنان یا تحت پوشش هیچ بیمه ای نبودند یا تحت پوشش بیمه خویش فرما بودند.

دامنه پرداخت حقوق کمتر از حداقل حقوق رسمی یا پرداخت حداقل حقوق رسمی به ازای ساعات کاری بیش از ۸ ساعت در روز (۴۴ ساعت در هفته) گسترش پیدا کرد.

در سال گذشته هیچ کنترلی بر کارفرمایانی که مزدی کمتر از حداقل دستمزد می پرداختند وجود نداشت و استثمار لجام گسیخته کارگران باز هم بطور فزاینده ای گسترش یافت.

خودکشی در میان کارگران

در طول سال گذشته حداقل ۱۶ مورد اقدام به خودکشی توسط کارگران که ریشه در مسایل کاری داشته گزارش شد که ۹ مورد آن به مرگ منجر شد.

حوادث کاری:

در سال گذشته، حداقل ۳۱۲ مورد حادثه کاری طبق اطلاعات بدست آمده اتفاق افتاد که در نتیجه آن ۴۱۵ کارگراز جمله ۷ کودک کار جان خود را از دست دادند. آماری که از طرف منابع رسمی تاکنون درباره حوادث کار در سال گذشته منتشر شده حاکی از افزایش آن نسبت به سال ۹۴ است. افزون بر این، آماری که در همین سال در مورد حوادث کار در بخش ساختمان منتشر شد، پرده از فاجعه بزرگ انسانی برداشت؛ برپایه این آمار، سالیانه حدود ۲۰۰۰ کارگر ساختمانی بر اثر حوادث کاری جان خود را از دست می دهند.

بیماری های ناشی از کار

در این باره تاکنون آمار دقیق و شفافی انتشار نیافته است، اما برآورد میشود تعداد کسانی که هر سال به دلیل شغلی به بیماری دچار می شوند ۶ برابر تعداد جان باختگان حوادث کاری است.

مرگ کارگران کولبر:

در سال گذشته ۲۱ کارگر کولبر از جمله یک زن و یک کودک کار بر اثر تیراندازی ماموران نظامی و انتظامی جان باختند که افزایش ۵۰ درصدی را نسبت به سال ۹۴ نشان می دهد.

همچنین ۱۱ کولبر دیگر بر اثر بریف، کولاک، سرما و سقوط از ارتفاعات، جانشان را از دست دادند.

در همین رابطه در ماه های پایانی سال، شاهد اعتراضاتی نسبت به جان باختن کولبران و حمایت از آنها از طرف نیروهای اجتماعی مختلف بودیم.

واکنش سرکوب گرانه رژیم جمهوری اسلامی و کارفرمایان به اعتراضات کارگری

بگیر و ببند، ضرب و شتم، بازداشت و محاکمه کارگران معترض و صدور حکم زندان و حکم شنیع شلاق علیه کارگران مبارز و نیز ارباب و آزار آنان، همچنان سلاح اصلی رژیم اسلامی در واکنش به اعتراض و مبارزه کارگران بود. مواردی از این واکنش سرکوب گرانه را بر می شمیریم:

الف- سرکوب، محاکمه و صدور حکم دادگاه علیه کارگران معترض:

- ب- صدور حکم شلاق علیه ۱۷ کارگر معترض معدن طلای آق دره و شلاق زدن تعدادی از آنها در ۵ خرداد،
- صدور حکم شلاق و زندان تعلیقی برای ۹ کارگر معترض معدن سنگ آهن بافق در ۱۶ خرداد،
- نهایی شدن صدور حکم تعلیقی ۳۰ ضربه شلاق و ۱۸ میلیون ریال جریمه علیه ۷ کارگر معترض معدن سنگ آهن بافق در ۲۹ اسفند،

- دادگاه تجدید نظر کارگران چادرملو در ۲۰ شهریور برگزار شد،

- بازداشت ۲۴ کارگر معترض معادن مجتمع مس میدوک در فروردین ماه،

- بازداشت یک راننده معترض دربندر عباس در ۲۱ فروردین

- بازداشت تعدادی از کارگران فاز ۱۹ توسط یگان ویژه بوشهر بدنبال درگیری باحراست؛ کارگران پس از مرگ فرزند یکی از همکاران خود که معالجه اش به پرداخت یک میلیون تومان مشروط شده بود به تجمع اعتراضی اقدام کرده بودند،

- بازداشت ۲۴ کارگر معترض شهرداری منطقه ۴ اهواز در ۲۴ خرداد،

- بازداشت ۳ کارگر معترض معدن البرز شرقی در ۲۴ خرداد

- بازداشت ۶ نفر از کارکنان دانشگاه علوم پزشکی شیراز و آزادی آنان با قرار وثیقه در ۳۱ خرداد

- بازداشت تعدادی از کارگران پارسیلون خرم آباد بدنبال یورش شبانه به تجمع اعتراضی آنان در ۲۷ تیر

- بازداشت یکی از کارگران معترض شهرداری لنگرود در ۲۹ تیر،

- بازداشت چند ساعته ۲ کارگر معترض کارخانه ترانسفوی زنجان در ۱۳ مرداد،

- بازداشت ۳ کارگر اخراجی معترض پارس خودرو در ۱۸ آبان،

- بازداشت ۱۷ عضو تعاونی مسکن کارگران کارخانه پارس خودرو در تجمع مقابل دادگاه شهرستان آبیگ در ۹ آذر،

- بازداشت تعدادی از کارگران شرکت واحد بدنبال حمله نیروهای انتظامی و امنیتی به تجمعشان مقابل شهرداری تهران در ۱۴ آذر،

۱۳- بازداشت ۷ کارگر معترض کارخانه پلی اکریل اصفهان بدنبال حمله نیروهای انتظامی به تجمع آنها در ۱۹ دی،

- بازداشت ۶ کارگر پالایشگاه نفت کرمانشاه در جریان تجمعات اعتراضی زمستان سال گذشته نسبت به واگذاری این پالایشگاه،

- بازداشت چند ساعته ۳ کارگر معترض کارخانه سیمان مسجدسلیمان در ۲۵ بهمن،

- بازداشت و بی خبری از سه فعال کارگری در استان فارس ۲۷ در بهمن،

- حمله یگان ویژه به کارگران معترض کارخانه لوله سازی خوزستان و زخمی کردن یک کارگر،

- یورش شبانه به تجمع کارگران کارخانه پارسیلون خرم آباد و زخمی شدن تعدادی از کارگران در ۲۷ تیر ماه،

- حمله نیروهای انتظامی به کارگران معترض مجتمع نیشکر هفت تپه و ضرب و شتم آنها در ۳ مهر،

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع کارگران و بازنشستگان مجتمع نیشکر هفت تپه با باتوم ۱۸ مهر،

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع اعتراضی کارگران پتروشیمی پردیس در ۲۷ مهر،

- اعتراض کارگران کارخانه های آونگان و هپکو اراک در مراسم سخنرانی حسن روحانی و برخورد شدید نیروهای انتظامی با آنها در ۳ آبان،

- جلوگیری از راهپیمایی کارگران حفاظت کشت و صنعت مغان توسط نیروی انتظامی پارس آباد در ۱۱ آبان،

- حمله نیروهای انتظامی و امنیتی به تجمع کارگران شرکت واحد مقابل شهرداری تهران در ۱۴ آذر،

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع کارگران معترض کارخانه پلی اکریل اصفهان و جلوگیری از راهپیمایی آنان بطرف استانداری در ۱۶ آذر،

- حمله نیروهای انتظامی به چادرهای کارگران معترض مجتمع کشت و صنعت مهاباد با حکم دستگاه قضایی در ۱۹ دی،

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع کارگران کارخانه کنتورسازی مقابل فرمانداری شهرستان البرز در ۲۳ دی ماه،

- حمله گارد ویژه شهرستان شوش به مجتمع نیشکر هفت تپه در ۱۶ بهمن که با مقاومت کارگران پاسخ گرفت،

- ایجاد جو رعب و وحشت از جانب حراست بیمارستان خمینی و نیروهای انتظامی بدنبال تجمع اعتراضی پرستاران در ۲۷ بهمن

- نیروهای انتظامی مانع تجمع کارگران کارخانه پلی اکریل اصفهان شدند، ۳۰ بهمن.

ب- اخراج کارگران معترض:

طی سال ۹۵ در ۲۶ مرکز تولیدی و خدماتی تعدادی از کارگران به دلیل اعتراض به شرایط کار و وضعیت کارگران، از کار اخراج شدند. در ۲۰ مرکز، ۷۷۶ کارگر معترض از کار اخراج شدند، در حالی که از تعداد کارگران اخراجی در ۶ مرکز دیگر اطلاعی در دست نیست. تعداد کارگرانی که در سال ۹۵ به دلیل معترض بودن از کار اخراج شدند نسبت به سال ۹۴ کاهش و نسبت به سال ۹۳ افزایش یافت: در سال ۹۴، ۲۸۶۲ نفر و سال ۹۳، ۳۱۳ کارگر معترض اخراج شدند. اما طبق گزارش ها در سال ۹۵ تهدید کارگران به اخراج و حتی گرفتن تعهد کتبی از آنان برای پایان دادن به اعتراض، بطور چشم گیری افزایش یافت. مواردی از اخراج کارگران معترض و اذیت و آزار آنان را بر می شمیریم:

- اخراج ۱۵ کارگر معترض یک واحد تولیدی در گنبد در ۲۰ فروردین،

- اخراج ۳ کارگر معترض شهرداری سردشت، در ۲۵ فروردین،

- اخراج ۳۰ کارگرمعترض آزاد راه تهران-شمال (توسط شرکت پیمانکاری ارسا ساختمان در سوم تیر) و اخراج ۲ کارگرمعترض دیگر این واحد بتاريخ ۱ آذر،
- اخراج تعدادی از کارگران شرکت ساخت کارخانه گندله سازی مادکوش بندرعباس در ۸ تیر،
- اخراج تعدادی از کارگران معترض پالایشگاه ستاره خلیج فارس بندرعباس در ۱۱ تیر،
- اخراج حداقل ۱ کارگرمعترض بتاريخ ۲۱ مرداد،
- اخراج ۵ کارگرمعترض کارخانه چوکا،
- اخراج تعدادی از کارگران معترض شهرداری بهبهان در ۲۵ تیر،
- تعلیق از کار ۲ کارگرمعترض کارخانه فولاد خراسان در ۳ مرداد،
- اخراج ۱ کارگرمعترض مجتمع آلومینیوم المهدی - هرمز آل در ۳ مرداد،
- اخراج ۴ کارگر معترض کارخانه ترانسفو زنجان در ۱۴ مرداد،
- اخراج ۴ کارگرمعترض پتروشیمی جم در دوم شهریور،
- ممنوع الورود شدن ۱۰ کارگرمعترض مجتمع پتروشیمی رازی در ۸ شهریور،
- ممنوع الورود کردن ۳ کارگرمعترض مجتمع نیشکر هفت تپه در ۲۰ شهریور،
- تعلیق از کار تعدادی از کارگران معترض پتروشیمی پردیس در اول مهر،
- اخراج ۸۶ کارگرمعترض کارخانه سامان کاشی بروجرد در ۴ آبان
- اخراج یک کارگر معترض بیمارستان آزادی تهران در ۷ آبان
- اخراج ۵ کارگرمعترض کارخانه مس کوه چهرم در ۱۵ آذر
- اخراج دسته جمعی ۵۰۰ کارگر اعتصابی سایت ۳ پتروشیمی بوشهر ۱۹ آذر،
- اخراج ۳ کارگرمعترض کارخانه فولاد وچدن دورود در ۲۵ آذر
- اخراج یک کارگرمعترض کارخانه ریزدانه های شب تاب (گلاسید) فراهان در ۱۴ دی،
- اخراج صدها کارگر پالایشگاه نفت بندرعباس در ۳۰ دی
- اخراج ۲۳ کارگرمعترض شرکت آب و فاضلاب سازه های آبی بیرجند در دی ماه،
- اخراج ۱۳ کارگرمعترض سد سیمره در ۱۱ دی ماه،
- اخراج ۴ کارگرمعترض کارخانه ریسندگی و بافندگی زرین نخ شمال در ۵ اسفند،
- اخراج تعدادی از کارگران معترض شرکت پتروسینا (فاز ۲۲-۲۴) عسلویه در ۱۴ اسفند،
- اخراج ۶۰ کارگرمعترض شرکت پیمانکاری نیروپژوه (فاز ۱۳ عسلویه) ۷ اسفند،

ت- ضرب و شتم کارگران

- بکارگیری چماقداران گردن کلفت توسط کارفرمای اصلی برای پراکندن تجمع کارگران معترض فاز ۱۹ عسلویه در ۲۱ فروردین،
- حمله نیروهای حراست به تجمع اعتراضی کارگران پیمانی بیکار شده پالایشگاه پتروپارس در ۱۲ خرداد ،
- زخمی شدن تعدادی از کارگران فاز ۱۹ عسلویه در پی حمله به تجمع اعتراضی آنها ،
- ربودن ،ضرب و شتم وحبس ۲ کارگر کارگاه مبل سازی درملارد کرج بجای پرداخت مطالباتشان توسط کارفرما در ۲۳ تیر،

- حمله افراد ناشناس به تجمع اعتراضی کارگران اخراجی شهرداری یاسوج و ضرب و شتم آنها در ۴ مهر
- جوانمیر مرادی مورد ضرب و شتم عوامل کارفرما قرار گرفت؛ ۹ مهر،
- مصدوم شدن یک کارگر بر اثر ضرب و شتم ماموران منتسب به شهرداری رشت در ۱۸ دی،
- باتوجه به آنچه که دربالا آمد و نیز شنیده ها می توان گفت که درمقایسه با سال های پیشین، موارد ضرب و شتم کارگران توسط عوامل کارفرما افزایش داشته است، به بیان دیگر، دست کارفرمایان برای ضرب و شتم و اذیت و آزار کارگران معترض بازتر گذاشته شد.
- پ - تنبیه معیشتی و تشدید فشار کار علیه کارگران معترض
- فرستادن تعدادی از کارگران اعتصابی کارخانه کشت و صنعت به مرخصی اجباری بدون دستمزد در دشت دز فول در ۷ خرداد؛ بازگشت بکار ۳۶ کارگر اعتصابی مشروط به دادن تعهد شد.
- تنبیه پرستاران معترض بیمارستان موسوم به ۵ آذرگران در ۲۴ خرداد،
- گروگرفتن بخشی از حقوق ۲۱ کارگر معترض شهرداری منطقه ۴ اهواز در ۳ شهریور،
- تنبیه شغلی کارگر معترض شرکت داروسازی کوثر در ۸ شهریور،
- قطع کارانه کارگران معترض پتروشیمی پردیس، در ۲ مهر. به دنبال آن ۵۰۰ نفر از کارگران مبالغی از حقوق خود را برای جبران ضرر همکارانشان به آنان هدیه دادند،
- عدم پرداخت مطالبات ۲ کارگر معترض اخراجی آلومینیوم المهدی-هرمزآل پس از ۸ ماه، در ۲۱ آبان،
- عدم پرداخت مطالبات کارگران معترض اخراجی آزاد راه تهران شمال در ۱۶ دی
- پ - احضار کارگران معترض به مراجع قضایی و امنیتی:
- احضار ۱۲ کارگر معترض کارخانه چوکا به مراجع قضایی در ۲۱ تیر ماه،
- مفتوح ماندن پرونده قضایی ۲۸ کارگر معترض مجتمع مس میدوک در ۳ خرداد
- احضار مجدد تعدادی از کارگران معترض معدن چادرملو (شرکت آسفالت طوس) به مراجع قضایی در ۱۶ مرداد،
- لغو تجمع اعتراضی ۱۷ آذر ماه با شرکت کارگران و پرسنل شرکت نفت و خانواده هایشان از سراسر کشور در مقابل وزارت نفت در تهران با فشارهای امنیتی در ۱۶ آذر،
- فشارهای مدیریتی، حراستی، پلیسی و امنیتی مانع از برگزاری تجمع کارگران شرکت واحد در مقابل وزارت کار گردید، ۲۶ اسفند.
- ج - سرکوب و تهدید اعضای تشکل ها، نهادهای مستقل و فعالین کارگری و معلمین، و اذیت و آزار و اعمال فشار بر کارگران زندانی:
- اعمال فشار به اعضای تشکل ها و نهادهای و فعالین کارگری مستقل و تشکل ها و فعالین اجتماعی دیگر با همان حدت و شدت سال های قبل ادامه داشت. در زیر به مواردی از ان اشاره می کنیم:
- محکومیت طاهر قادرزاده عضو انجمن صنفی معلمان کردستان به ۹۱ روز حبس تعزیری در فروردین،
- احضار فعالین کارگری سنندج از جمله خالد حسینی، غالب حسینی و مجید حمیدی به اداره اطلاعات نیروی انتظامی در آستانه اول ماه مه، ۱ اردیبهشت،
- بازداشت حسین آذر گشب از معلمین و فعالین جمعیت دفاع در تجمع خانه کارگر در تهران،
- احضار عباس اندریانی فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی و مظفر صالح نیا فعال کارگری به اداره حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی شهر سنندج در ۱۰ اردیبهشت،

- بازداشت فعالین کارگری در شهر سنندج مقابل خانه کارگر در ۱۱ اردیبهشت

- احضار رحمان کردار و حسین مرادی از اعضای کمیته هماهنگی، سید جلال حسینی فعال کارگری و سید انور معطر فعال کارگری به ستاد خبری شهر سقز در ۱۱ اردیبهشت

- بازداشت محمد عبدی پور، آزاد احمدی، احمد عبدی پور، صدیق محمدی و پدرام عبدی پور در سقز ۱۲ اردیبهشت

- احضار جعفر عظیم زاده به دادسرای عمومی و انقلاب ساوه در اول خرداد

- بازداشت آرام محمدی، شاهو صادقی، مهرداد صبوری و امید احمدی چهار فعال کارگری در کامیاران در اول خرداد،

- انتقال مصطفی غلامنژاد به زندان تبریز و صدور قرار بازداشت موقت در ۱۷ خرداد

- آزادی نجیبه صالح زاده با قرار وثیقه در ۱۸ خرداد،

- احضار و بازجویی از زاهد مرادی فعال کارگری در ۲۲ خرداد،

- بازداشت ۶ ساعته مرتضی کمساری از اعضای فعال سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در ۲۴ خرداد،

- رسول بدافی برای دومین بار بطور تلفنی احضار گردید، ۲۹ خرداد

- هاشم رستمی دستگیر و به مکان نامعلومی انتقال یافت. ۳۰ خرداد،

- مظفر صالحی نیا بازداشت شد. ۲ تیر،

- رسول بدافی بار دیگر به دادگاه احضار شد. ۲۲ تیر،

- شریف ساعد پناه به اداره اطلاعات شهر سنندج احضار و مورد بازجویی قرار گرفت. ۳۰ تیر

- مظفر صالح نیا به شعبه چهار بازپرسی دادگاه سنندج احضار شد. ۴ مرداد

- جعفر عظیم زاده و شاپور احسانی راد جهت محاکمه به دو دادگاه کیفری و انقلاب شهرستان ساوه احضار شدند، ۱۹ مرداد،

- ابراهیم مددی نایب ریس سندیکای شرکت واحد از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به ۵ سال و سه ماه حبس تعزیری محکوم شد. ۲۰ مرداد

- تهدید مجدد محمد عبدی پور توسط اداره اطلاعات سقز ۲۴ مرداد،

- دادگاه نجیبه صالح زاده برگزار شد، ۲۵ مرداد

- برگزاری جلسه دادگاه چهار نفر از فعالین کارگری کامیاران. ۱۲ مهر

- محمود بهشتی لنگرودی، طی تماس تلفنی از طرف دادستانی، به زندان اوین فراخوانده شد. ۴ آبان

- دادستانی تهران رضا شهابی را با وجود اتمام محکومیت به زندان فرا خواند. ۷ آبان

- بازداشت اسماعیل عبدی. ۱۹ آبان

- بهنام ابراهیم زاده تحت بازجویی جدید قرار گرفت. ۲۰ آذر،

- فشار شدید مقامات برای بازگرداندن رضا شهابی به زندان. ۲۱ بهمن،

- بازداشت ۳ فعال کارگری در استان فارس. ۲۷ بهمن،

- دادگاه تجدید نظر عثمان اسماعیلی و محمود صالحی برگزار شد. ۱۶ اسفند،

- احضار و تهدید سه نفر از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در شهر سنندج. ۱۶ اسفند،

- احضار و بازداشت چند ساعته محمد عبدی پور توسط اداره اطلاعات شهر سقز. ۱۸ اسفند،

- جلسه دوم محاکمه جعفر عظیم زاده و شاپور احسانی راد در دادگاه شعبه ۱۰۱ کیفری ۲ شهرستان ساوه برگزار شد. ۲۱ اسفند

- دستگیری محمدرضا آهنگر در کامیاران. ۲۳ اسفند،

- بازداشت سعید یوزی در کامیاران. ۲۶ اسفند

- برگزاری دادگاه تجدید نظر محمود بهشتی لنگرودی

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

۹ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶

۲۹ اپریل ۲۰۱۷

زیر نویس:

۱- تنها یک نمونه از تلاش های رژیم برای سانسور و سرکوب اخبار کارگری را یاد اوری می کنیم: پس از مرگ یک کارگر معترض شرکت معدنچو در ۲۶ خرداد در جریان تجمع اعتراضی کارگران این شرکت در مسیرجاده، رژیم با ایجاد جو ارباب و وحشت، به کارگران نسبت به گفتگو و مصاحبه و یا هر گونه تلاش برای رسانه ای کردن خبر هشدار داد. به همین گونه خبرنگاران نیز نسبت به انتشار خبر زیر فشار قرار گرفتند. در نتیجه برای مدتی این واقعه در رسانه ها بازتاب نیافت. اما بر بستر رشد و گسترش اعتراضات کارگری و تلاش پیگیر کارگران معترض، سازماندهندگان اعتراضات کارگری، تشکل های مستقل کارگری و نیز تلاش روزنامه نگاران متعهد و مسئول بویژه خبرنگاران رسانه های خبری و کوشش شبکه های اجتماعی و همچنین همکاری رسانه های خبری مرفقی در خارج از کشور در پخش و انتشار گزارش های کارگری، نقشه رژیم برای تحمیل سکوت خبری به شکست منجر شد و خبر کشته شدن این کارگر معترض رسانه ای شد. بطور کلی در سال گذشته شاهد انتشار بهتر و بیشتر اخبار و گزارشات کارگری بودیم که خود دستاوردی برای جنبش کارگری بحساب می آید.

۲- در این پیوند لازم است گفته شود که تعدادی از فعالین کارگری با دیدگاه راست که در سال ۹۴ ضرورت همکاری بین تشکلات مستقل کارگری با تشکل های به اصطلاح کارگری وابسته به دولت را تبلیغ می کردند و فعالین کارگری مستقل را که مخالف این نوع همکاری هستند را مورد اهانت قرار می دادند، این بار نیز همان موضع گیری را داشتند. برخی از سردمداران این دیدگاه راست، در دوران ریاست جمهوری احمدی نژاد با ائتلاف با یکی از تشکلات قلابی کارگری و وابسته به دولت "کارزاری" را علیه طرح استاد و شاگردی به راه انداختند. اینان که تا کنون هیچ گزارش و یا نقدی از آن ائتلاف ارائه نداده اند، این بار با یک چرخش، منادی و مدافع همکاری با آن دسته از تشکل های کارگری دولتی شده اند که به جناح دیگر از رژیم وابسته است؛ جناحی که هم اکنون قوه مجریه را در دست دارد.

یادداشت: به نسبت برخی مشکلات تخنیک، این مطلب ویراستاری نشده است- پورتال